

Paal en perk aan het chanteren van meningen

Posted on 8 december 2021 by Syp Wynia

Welkom in de wereld van de BN'er-perikelen. Het is nagenoeg onmogelijk om als BN'er iemand te zijn zonder van tijd tot tijd ophef te veroorzaken. Maar pas wel op.

Zodra de BN'er iets zegt dat met immigratie, islam of identiteitspolitiek van doen heeft kan de ophef zich zomaar tegen hem of haar keren. Niet eens omdat er iemand beledigd of gekwetst zou zijn, maar omdat andere BN'ers in het geweer komen voor kwetsbaren die beledigd zouden kúnnen zijn. Ook als de boodschap de kwetsbaren nog niet heeft bereikt wordt er al preventief ingegrepen. Want heimelijk worden de kwetsbaren ook als licht ontplofbaar gezien.

Het begon bij de plofkip

Het is niet helemaal nieuw, maar het wordt wel een patroon. Het eerste deel van het patroon bestaat uit economische chantage. Een bekend voorbeeld is de 'plofkip'-campagne van de door de Postcodeloterij gesponsorde actiegroep Wakker Dier. Die ondermijnde jarenlang de reputatie van Nederlandse supermarkten –

Albert Heijn voorop – met radio- en tv-reclames met akelige beelden van kippen.

Tot de supermarkten stuk voor stuk voor de bijl gingen en alleen nog maar van duurzame etiketten voorziene kippen verkochten. Je gaat dus met een paar mensen bij elkaar zitten, je haalt wat geld bij elkaar – loterijgeld als het even kan – en je ondermijnt met een reclamecampagne de reputatie van een bedrijf tot dat bedrijf voor de bijl gaat.

Die economische chantage wordt sinds een aantal jaren ook toegepast op media, hun uitgevers en hun adverteerders. Een bekend geval is dat van GeenStijl, dat zijn zelfgekozen slogan 'Tendentieus, ongefundeerd & nodeloos kwetsend' nogal eens eer aandoet. Bijna vijf jaar geleden riepen 140 vrouwelijke journalisten en tv-presentatoren de uitgever van GeenStijl op om de handen er van af te trekken. En de adverteerders werd ook opgeroepen daarmee te stoppen.

Dat alles omdat op GeenStijl seksistische taal was uitgeslagen, met name ten koste van een columniste van De Volkskrant. En inderdaad: adverteerders trokken zich – tijdelijk of niet – terug, waarmee de economische basis van de website wankel werd. De nieuwe uitgever, het Belgische Mediahuis, deed GeenStijl even later van de hand.

Vanwege 'vrouwenvernedering'

De 140 vrouwen wilden GeenStijl een toontje lager laten zingen, omdat er naar hun idee – zo stond het in een Open Brief – systematisch aan 'vrouwenvernedering en racisme' werd gedaan. Ze kozen er niet voor om naar de rechter te gaan, wat in een rechtsstaat toch een voor de hand liggende route zou zijn geweest. Ze kozen er voor om zelf voor rechter te spelen. Om zelf een tribunaal op te richten, om het in actueel Nederlands te zeggen.

De hefboom van dit tribunaal was het ondermijnen van de reputatie van de uitgever en de adverteerders. En omdat reputatie alles is, betekent ondermijning van reputatie verlies van waarde, beurswaarde eventueel ook. Dat willen de meeste bedrijven ten koste van alles voorkomen, ook als er niets onwettelijks is gebeurd waar zij ook maar indirect voor verantwoordelijk gehouden kunnen worden.

En toen: Veronica Inside

Twee jaar geleden was er nog zo'n voorbeeld, dat bijna de ondergang leek te gaan worden van het tv-programma Veronica Inside, met de BN'ers Johan Derksen, Wilfred Genee en René van der Gijp. Dat praatprogramma gaat over voetbal, maar ging steeds vaker over andere zaken waar mensen zich druk over maken.

Johan Derksen maakte in dat programma een helemaal niet zo onaardige grap ten koste van de rapper Akwasi, die enkele weken eerder op een podium op de Dam in Amsterdam had gedreigd Zwarte Piet te zijner tijd in het gezicht te trappen. Het land was te klein, niet over het dreigement van Akwasi, maar over de grap van Derksen. Het Nederlands voetbalelftal ging het programma boycotten en een reeks van adverteerders van Veronica Inside werd opgeroepen het programma niet meer te sponsoren. Derksen weigerde te buigen, maar moest wel in zijn eigen programma allerlei gekleurde moralistische praat slikken.

En nu dan: de Meilandjes

Een nieuwe fase werd dit najaar bereikt. Erica Meiland, echtgenote in de real life-serie Chateau Meiland, heeft een biografie uitgebracht waarin ze zich terloops kritisch betoont over de kleding van islamitische vrouwen en meisjes, de hoofddoek en de boerka met name. 'Er is echt geen meisje dat in de zomer op de fiets wil met een hoofddoek om. Je wil gewoon de wind in je haren voelen. Dát is vrijheid. Ik ben ook voor een boerkaverbod. Rot op joh, met je boerka.'

Meiland kwam haar boek toelichten in het RTL-programma *Jinek* en haar opmerkingen over de islam vielen daar niet goed. Presentator Eva Jinek vreesde dat 'mensen beledigd zijn' en 'dat mensen zich niet welkom voelen' [in Nederland]. Een andere tafelgast, RTL-ster Chantal Janzen bleek te weten dat er 'heel veel moslimvrouwen [zijn] die dat wél fijn vinden' – gehoofddoekt door het leven gaan, dus. Waar Janzen die wetenschap aan ontleent gaf ze niet aan.

Met de Emma-matrassen voorop

Er was nauwelijks of geen gehoofddoekte vrouw die Chantal Janzen bevestigde of Erica Meiland aanviel, maar toch ontstond er een shitstorm ten koste van Meiland, die zich ook keerde tegen haar dochter, die eveneens een BN'er-winkeltje heeft, met als gevolg dat een reeksje commerciële partners zich van haar afkeerden.

Zoals een bedrijf dat Emma-matrassen verkoopt en dochter slechts enkele uren de tijd gaf om zich publiekelijk tegen haar moeder te keren.

Andere sponsors volgden, waarna de dochter alsnog excuses aanbood voor uitlatingen die niet zij niet had gedaan. De baas van de Emma-matrassen vond het allemaal heel logisch, want zijn bedrijf was helemaal van diversiteit en inclusie.

En het boerkaverbod omstreden?

Bijzonder is natuurlijk, dat wat Erica Meiland zei over wat een groot deel van de – altijd mannelijke – islamitische leiders de vrouwen oplegt volledig common sense is. Zoals het ook volledig absurd is te denken dat islamitische vrouwen liever geen wind in de haren hebben.

En het boerkaverbod? Dat hèbben we nota bene in Nederland, al sinds de zomer van 2019 – en in vele andere Europese landen al langer. Erica Meiland hoeft daar dus helemaal geen voorstander van te zijn: het boerkaverbod bestaat al (in het openbaar vervoer, ziekenhuizen, scholen en overheidsgebouwen).

De nieuwste cancelmethode door economische chantage is dus niet alleen een soort volksgericht dat de economische bodem wegslaat onder het medium of de spreker in kwestie, maar zelfs die van kinderen als ze zich niet publiekelijk afkeren van hun eigen ouders.

Ook Emma-matrassen of wie ook maar heeft een klacht ingediend omdat Erica Meiland iets onwettigs heeft gedaan. De tribunalen van de cancellers vormen een parallelle rechtsgang, die beoogt de rechtsstaat die we hebben te ondermijnen: weg met de vrijheid van meningsuiting, vooruit met de cancelcultuur, vooruit met de sharia.

De chanteurs gechanteerd?

Het goede nieuws is nog zwak, maar het is er wel. In stille hoekjes van medialand zijn er de enkelingen die zich niet laten doen. Columnist Rob Hoogland pakte in De Telegraaf de Emma-matrassen aan, en Hallmark, en Nivea. ‘Zullen we nu eindelijk met zijn allen terug gaan schoppen,’ aldus Hoogland.

De schrijfster Lale Gül, ervaringsdeskundige in hoofddoekland, pakte de chanteurs

en de laffe adverteerders aan in haar column in Het Parool. 'Het is vrij triest als je tegenwoordig je inkomen verliest als je een mening durft te uiten over de al dan niet onderdrukkende aard van een religieus kledingstuk voor de vrouw en dat dat moeiteloos wordt gekoppeld aan 'racisme'. (…) Genoeg vrouwen in het Midden-Oosten en in Nederland die de mening van Erica onderschrijven.'

Vrijheidslievende moslims het slachtoffer

En columnist Arthur van Amerongen citeert in De Volkskrant de Franse schrijver Pascal Bruckner, die zich tegen 'de uitvinding van de islamofobie' keerde. Bruckner: 'Islamofobie ontkent de realiteit van het islamitisch offensief in Europa, valt secularisme aan door het weg te zetten als fundamentalisme en wil vooral moslims die vragen bij de Koran hebben, die streven naar gelijkheid der seksen en die het recht eisen op geloofsafval of een eigen geloofsbeleving, het zwijgen opleggen.'

Anders gezegd: wie denkt de kwetsbare moslima's bij te staan door Erica Meiland en haar gezin de mond te snoeren jaagt in werkelijkheid vrijheidslievende moslims terug in het hok.

Misschien moest *Jinek* Rob Hoogland, Lale Gül en Arthur van Amerongen maar eens aan het woord laten. Want de chantagecultuur moet gestopt. Als vrijheid, democratie en recht ons lief zijn, tenminste.

Steunt u ook de onafhankelijke journalistiek van Wynia's Week? *Wynia's Week is er* ***ook in het nieuwe jaar, 2022****. Donaties maken Wynia's Week mogelijk. Doneren kan op de* ***bankrekening van Wynia's Week NL94 INGB 0006 3945 08*** *of* ***HIER****. Hartelijk dank!*